

האוצר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בנימו ישישכר שמואל'י שליט"א

גליון מס' 141
פרשת נצבים וילך התשפ"ו

השבת האחרונה של השנה • כוחה של תקיעת שופר

תיקון לכל העונות ביום אחד • נצבים כולכם - באחדות אחת • הכרת הטוב - סגולה ליום הדין • העו"ד הטובים ביותר • יר"ש ומידות - משמרים את התורה • ראש השנה שחל בשבת • מה קרה במרוצת ההסטוריה • ירדה מהמוניות וכך הצילה את בתה • הברגים קצת השתחררו לנו • אפילו חרב חדה אל יתיאש • השבת מעשירה ומצילה ממוות • הברון רוטשילד והשר מונטיפיורי • חסד ה' המשלם לאיש כמעשהו • הלקח מהאשה התמהונית • שפרו מעשיכם • מה מעשיו של המקטרג ביום הדין • כחו של השופר • ה'תוקע' הקיבוצניק • תיקון עונות הכללי • פדיון נפש בערב ראש השנה

שאדם עושה את ימי השבוע, כך תהיה לו השבת, כמו שכתוב: "שבת מושש ליבנו נהפך לאבל מחולנו", הפשט הפשוט הוא על חורבן בית המקדש שנפסק מושש ליבנו, אבל הבעל שם טוב אמר בדרך רמז: "שבת מושש לבנו - אל תקרא 'שִׁבְת', אלא 'שִׁפְת' כי לפעמים השבת שהיא מושש ליבנו עלולה ח"ו להפוך לאבל, מדוע? בגלל 'מחולנו' - מלשון יום חול, בגלל שלא התנהגנו בימי החול שלפניה כראוי אז אין כח לשבת שאחריהם. ולכן צריך להתנהג ביום חול כראוי, ואז השבת היא כראוי בקדושה וטהרה ולימוד תורה, שאז ממילא מתברכים ששת הימים שאחריה. נמצא שכל כח קדושת השבת הזאת תלוי איך אנחנו מכינים את עצמנו השבוע.

"עסקת חבילה" בהסכמת בית א"ל

ולכן, השבוע הזה - שהוא כבר שבוע לפני האחרון של השנה - חשוב איך אנחנו מכינים את עצמנו, איך בכל יום ויום חוזרים בתשובה, איך עוזרים לעצמנו, כדי שיהיה לנו ראש השנה טוב. כדי שלשבת שתבוא עלינו לקראתנו יהיה כוח אדיר, כפי שעוד נדבר, ולכן צריך הכנה נפלאה.

וכאן בישיבה בעזרת ה' נעשה תיקון גדול ביום חמישי כ"א באלול - תיקון כללי על העונות, ובפרט תיקון היסוד. והאמת היא שלפי שיטת רבנו האר"י אי אפשר לעשות "עסקת חבילה" כזאת - הרבה תיקונים ביום אחד; כל תיקון צריך זמנו בנפרד. אבל כך היו נוהגים

השבת "האלולית" האחרונה

הנה ב"ה זכינו לשבת נפלאה - שבת פרשת כי תבוא, שבה קראנו את הקללות שבעזרת ה' הופכות לברכות, ו"תכלה שנה וקללותיה". ועכשיו השבת הבאה לקראתנו היא השבת האחרונה של השנה, שהיא מעלה איתה את כל שבתות השנה כולה! הכל הולך אחר החיתום! לכן צריכים בעזרת ה' לעשות את השבת הזאת כתיקנה וכהלכתה: לקרוא את כ"ד פרקי משניות שבת - לקשט את הכלה ב24 קישוטים, לקרוא את כל התהלים, לדבר דברי תורה בסעודה, להסביר לילדים מה זה ראש השנה ומה בא לקראתנו, להסביר להם את התפילה, ולהראות להם את כח הקדושה של הימים האלה.

הבן איש חי כותב: כל שעה בשבת שווה כאלף שעות - כל כך גדולה מעלת השבת! אבל הוא כותב עוד דבר: כל שעה בחודש אלול, בימות החול של חודש אלול, שווה כמו חודש שלם בשאר ימות השנה - כי שערי שמים פתוחים בחודש הרחמים והסליחות. בחודש אלול רק אדם דופק וכבר נענה. הטור כותב: "קרב ה' לכל קוראיו" - נאמר על כל חודש אלול. ו"דרשו ה' בהמצאו" נאמר על עשרת ימי תשובה. ולכן כל שעה בחודש אלול היא כמו חודש בשאר ימות השנה. אז עכשיו תארו לכם: אם שעה בשבת "רגילה" שווה אלף שעות, ושעה בימי החול של אלול שווה חודש - יוצא ששעה בשבת של אלול שווה אלף חודשים! תארו לכם כמה גבוהה ועצומה מעלת השבת הזאת!

וההכנה לשבת הזאת תלויה איך אנחנו מתנהגים השבוע. כי איך

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-624.9000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקו קול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799.111.925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 6:43 6:44 6:42 6:24

יציאה: 7:37 7:38 7:38 7:35

ר"ת 8:14 8:17 8:16 8:13

"ניצבים וילך" - כולכם ביחד, שלא יהיה אף אחד לבדו, כמו שכתוב "ושבת עד ה' אלקיך" - לשון יחיד, וזוהי גם ההמתקה "לפני ה' אלקיכם" - בכוח התשובה, בכוח האחדות, הופכים את מידת הדין למידת הרחמים, שם אלקיכם - מידת הדין, נהפך להיות שם הוי"ה - מידת הרחמים.

האמרי אמת מגור היה אומר, בכל החגים, בארץ ישראל עושים יום אחד ובחור"ל עושים יומיים, אבל הקב"ה סידר לנו חג אחד בשנה, חג אחד שמאחד את כולם, שכולם עושים יומיים! כולם באחדות! שבו כל היהודים בעולם כולם שווים, בלב אחד כאיש אחד. ולכן סידרו שני ימים בראש השנה. ואמנם לפי הסוד - לפי הקבלה, יש בזה טעמים אדירים, אבל לפי הפשט זה כדי שכולנו נהיה בלב אחד כאיש אחד.

הגמרא אומרת ששני הימים של ראש השנה נקראים "יומא אריכתא", דהיינו יום אחד ארוך. ומסביר רבי יונתן אייבשיץ, מדוע זה נקרא יום אחד ארוך? כי כידוע בראש השנה מתחילים עשרת ימי תשובה - ושני ימי ראש השנה הם הימים הראשונים של עשרת ימי תשובה. וכתוב בילקוט שמעוני שכל יום בעשרת ימי תשובה הוא כנגד עשרת הדברות. עשרה ימים כנגד עשרת הדברות. וא"כ יוצא, ש"אנכי ה' אלקיך" ו"לא יהיה לך אלהים אחרים על פני", זה בשני ימי ראש השנה, והרי "אנכי ולא יהיה לך" - בדיבור אחד נאמר, ולכן ר"ה זה "יומא אריכתא" זה הכל יום אחד!

הרבי מלעלוב זיע"א היה אומר, שאם כל עם ישראל יהיו באחדות אחת, כולם נותנים יד אחד לשני, יכולים להגיע עד כיסא הכבוד! ויראו איזה המתקת דינים יש מהאחדות הזו. לכן כל אחד צריך להתפייס עם חברו ולמחול לכולם, כדי שנתאחד כולם ביחד, ראשיכם שבטיכם וקנייכם שוטריכם, ובעזרת ה' ככה נוכל לצאת חזקים!

ההקדמה לכל התפילות

והנה בשבוע שעבר קראנו את פרשת ביכורים בתחילת פרשת כי תבא. השפת אמת מסביר שתמיד אנחנו קוראים את פרשת ביכורים דווקא לפני ראש השנה, כי בפרשת ביכורים למדנו להכיר טובה לקב"ה, וצריך להגיע לראש השנה דרך הכרת הטוב! וזה סגולה גדולה ליום הדין! כי תכלית בריאת העולם היא הכרת הטוב. וכשאנחנו מתפללים לקראת השנה החדשה - שנת תשפ"ז, עלינו קודם כל להודות להקב"ה על העולם הקיים, להכיר טובה על כל החסדים שעשה עמנו בשנה החולפת. הקב"ה נותן את הכל לבן אדם - איך אדם לא יודה להקב"ה כל יום?

וזה אחד הדברים הגדולים ביותר שיש לנו שיגרמו לאדם לשבת שמחה, ולראש השנה טוב. הלא אם נתבונן: אדם קם בבוקר, כמה אתמול חטאנו, עווינו, פשענו: הפה דיבר לא יפה במשך היום, העיניים לא ראו יפה, האוזניים לא שמעו טוב, הידיים עסקו בכל מיני עניינים לא הכי טובים, ובלילה הנשמה עולה לפני בית דין של מעלה. והקב"ה ברחמיו מחזיר לנו בבוקר: עיניים בריאות, אוזניים שומעות, ידיים מתפקדות, רגליים הולכות: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם פוקח עיוורים" - להודות להקב"ה כל יום!

בישיבת "בית אל" בעיר העתיקה: לעשות ביום אחד תיקון כללי על כל העוונות - צום, וידויים, וצדקה על כל עוון ועוון.

אבל צריך לדעת מה המטרה של התיקון הזה: כי תחשבו, אדם יעלה למעלה, אחרי 120 שנה, ויגידו לו: 'חביבי, עשית את העוון הזה'. והוא יגיד: "הייתי בנהר שלום, ועשו תיקון כל העוונות" יגידו לו: 'מה, כל עוון פודים אותו בפרוטה? זהו?!...! ובאמת התיקון לבדו, לכשעצמו, לא יעזור הרבה שם למעלה. אבל זה כן יעזור לבן אדם עזרה גדולה מאוד, שלא יסבול בעולם הזה בגלל העוונות. וזה דבר גדול מאוד, וזה גם מקרב את האדם לאבינו שבשמיים. וזה הכנה גדולה לקראת יום הדין הגדול והנורא. וגם קודם לכן - תהיה לנו שבת משהו משהו, אחרי שעשינו תשובה ותיקון לפני השבת.

כבר אמרנו פעם שיש ארבעה זמני תשובה: אחד - כל ערב בסוף היום לפני שאדם ישן, עושה תשובה על עוונות אותו היום. שתיים - בסוף כל שבוע עושה תשובה על כל השבוע. שלש - בסוף כל חודש עושה תשובה על כל אותו החודש. ארבע - בסוף השנה עושה תשובה על כל השנה. וזה דבר גדול מאוד.

לכן בחרנו לעשות את התיקון ביום חמישי, בעזרת האל ובישועתו, בסוף השבוע כך שאדם יהיה כבר פנוי לעשות את התיקון, ומקבלים צום ביום רביעי בתפילת מנחה, וצמים מעלות השחר של יום חמישי עד צאת הכוכבים. יבואו לכאן בשעה 12:30 בע"ה. עושים תשובה חזקה, וידוי גדול, ועושים תשובה אחת לאחת על כל העוונות בע"ה. וככה יהיה משהו גדול. צריך להכין את עצמנו לקראת הדבר הזה - זוהי זכות גדולה גדולה, שנזכה לעשות תשובה שלמה.

יד ביד עד כסא הכבוד

ועכשיו אנחנו מתקדמים לשבת האחרונה של השנה - שבת ניצבים וילך - אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם "אומר רשב"י בזוהר הקדוש: "ניצבים היום" זהו יום הדין הגדול והנורא, היום שבו נברא העולם. כי הקב"ה ברא את אדם הראשון ביום השישי למעשה בראשית.

אדם יעלה למעלה, אחרי 120 שנה, ויגידו לו: 'חביבי, עשית את העוון הזה'. והוא יגיד: "הייתי בנהר שלום, ועשו תיקון כל העוונות" יגידו לו: 'מה, כל עוון פודים אותו בפרוטה? זהו?!...!'

ויום ראש השנה נקרא "יום בריאת העולם" אפילו שהבריאה התחילה כבר בכ"ה אלול, מדוע? כי בראש השנה נברא האדם, ומי מחזיק את כל העולם? האדם! - עם ישראל! שכל העולם תלוי בהם: אם מקיימים את המצוות - העולם עומד - "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" - בלי תורה, בלי מצוות, בלי שבת - אין עולם.

וצריך להיות באחדות כמו שכתוב "אתם ניצבים היום כולכם" - כולכם ביחד, ביום הדין הגדול והנורא, ובזמן שאתם כולכם יחד, לפני ה' אלקיכם, אי אפשר שיהיה בכם שום שמץ דופי. וזהו

הדרך לישון וקבל מנחת...

וביום ראש השנה יש ענין גדול לתקן את הכרת הטוב. מדוע? כי ביום הראשון של ראש השנה, אדם הראשון חטא בעץ הדעת. הקב"ה שאל אותו: "מדוע אכלת מעץ הדעת?" ואדם הראשון ענה: "האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי". אמרו רבותינו: כאן הוא כפר בטובה - הקב"ה נתן לו את חוה, אישה טובה, נתן לו כל כך הרבה דברים טובים, והוא מאשים אותו.

וכתוב בפרקי דרבי אליעזר שבשעה שהנחש פיתה את חוה, אדם הראשון היה ישן. חטא עץ הדעת קרה משום שאדם הראשון ישן בראש השנה! ואמר הקב"ה: "מה זה? מי הולך לישון?" הרי "מאן דדמיך בריש שתא, דמיך מזליה" - אדם שישן בראש השנה, מזלו ישן! הוא לא רואה את החסד ואת המזל שהקב"ה נתן לו? מה אתה הולך לישון? תתבונן בחסדי ה'! הקב"ה זה עתה ברא אותך, מה לא נתן לו הקב"ה לאדם הראשון? כל טוב שבעולם! שם אותו בגן עדן "לעובדה ולשומרה", עם השכינה ביחד.

תארו לכם: אדם היום, בעולם הזה, אם יבואו ויחלקו לו כל שעה מיליונים, וכי הוא ילך לישון!! וכאן מדובר בעולמות עליונים! עכשיו, ביום הדין הגדול והנורא, אדם ילך לישון? עכשיו הקב"ה ברא אותך, נתן לך את כל העולם - וזה מה שרבותינו קראו לו: כפר בטובה. והתיקון לכך בראש השנה הוא לא לישון - אלא להתבונן בחסדי ה'. [וכתוב בבעל הטורים שאדם הראשון לא רצה לאכול מעץ הדעת - עד שחזה לקחה מקל ונתנה לו מכות... וכך הוא אכל]. אם אדם רוצה למצוא חן בעיני הקב"ה - צריך להודות לה'. הקב"ה רואה איך כל השנה נתן לו טוב, והוא מודה: כל יום קם ומברך, שמח - "בגלל זה אני אתן לו עוד שנה טובה כזאת".

הרב שמע בכיות מעבר לקיר

תראו מה שכתוב בהליכות שלמה - כבר סיפרתי לכם את זה. מספר הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך בספרו ששמע מפי הגאון רב אברמסקי: פעם נודמן לו ללון לילה אחד סמוך לחדרו של החפץ חיים, ובאמצע הלילה הוא נפעם לשמוע את החפץ חיים פותח באמירת "נשמת כל חי" - מתרגם כל תיבה ותיבה לאידיש, בהשתפכות הנפש, בבכיות, מודה להקב"ה על מה שעשה איתו: "רבונו של עולם! איזה חסדים אתה עושה איתי, אילו טובות!" והשכנים אמרו שמה ששמע הרב באותו לילה, כך אומר החפץ חיים בכל יום!

והחזון איש מספר שכל בוקר היה החפץ חיים נכנס אצל אשתו: "איך את מרגישה? ברוך ה', הקב"ה הקים אותנו מהמיטה, נתן לנו עיניים לראות, אוזניים לשמוע, ברוך ה' שאת הולכת - הכל בסדר! כמה טוב עשה לנו הקב"ה: הביא לנו ילדים, חיתנו אותם, יש כלה טובה, יש חתן טוב, ונתן לנו את כל צרכנו, כל רגע ורגע אנחנו מודים לה' על החסדים", כל יום.

ואומר ר' שמעון סופר, בנו של החתם סופר: שמי שלא שמע את קול הבכי של אביו בלילות, עם הפיוט "נשמת כל חי", באימה וביראה, בלב נשבר ובנפש לווהטת - לא שמע התעוררות הנפש מימיו! לב אבן מי לא יימס, כשהיה אומר: "תודה רבה לך, רבונו

של עולם!" אדם צריך ללמוד להכיר טובה לריבונו של עולם, וברגע שאנחנו עושים הכרת הטוב - לאיזה שנה טובה נזכה! הקב"ה יגיד: "אתם עשיתם הכרת הטוב, אני רוצה לתת לכם שנה הכי טובה".

האריה חיבה לאיש מתחת העץ

היה יהודי אחד שטעה ביער, הסתבך, הסתובב סביב עצמו, לא הצליח לצאת, ושמע קולות שאגות... פתאום נודמן לו קופיקו... אמר לו היהודי: "תעשה טובה, אני לא יודע מה לעשות, אתה יכול להוציא אותי מהיער?" אמר לו הקוף: "עכשיו לא שייך לצאת

הפרקליט הכי טוב בעולם זה לימוד תורה! אין כמו רגע של לימוד תורה - כל רגע כזה נברא ממנו מלאך. ובפרט לפי מה שאמרנו: שבחודש אלול כל שעה שווה לחודש. אז אם אדם לומד שעתיים-שלוש כל יום, זה פרקליט תותח על! הוא מכין במשך החודש סוללה של מיליוני עורכי דין מהשורה הראשונה:

מהיער - ראיתי עכשיו את ארה"ה, בער'ה ודוב'ה... כולם מסתובבים כאן. בוא מהר! אתה לא יודע לטפס על עצים, אני אעלה אותך, תעלה עלי "אביזר", ואני אטפס איתך על עץ גבוה, שהאריה לא יכול לעלות עליו, והאריה יחכה למטה כמה שהוא רוצה".

וכך היה, הם טיפסו, והאריה באמת ראה אותם מלמטה, פתח את פיו הגדול ושאג. אמר לו הקוף: "אל תדאג, האריה לא יכול להגיע לפה, אנחנו כאן ביחד, תתפלל לה' וזה יהיה בסדר..."

התעייפו, רצו לישון, אבל פחדו, אמר הקופיקו: "אתה תישן קודם ואני ישמור, ואחר כך תקום, ואני אישן ואתה תשמור" הסכים. האדם ישן, והקוף שמר שמירה טובה, האריה שאג, לא איכפת לו.

אחרי כשעתיים התעורר האדם ואמר לקוף: "עכשיו אתה תישן", הקוף גלגל את זנבו סביב הענף וישב עליו, נרדם, נוחר. היהודי מסתכל על האריה, הוא חשב שאחרי שעתיים-שלוש הוא ילך - אבל האריה לא זז, פיו פתוח וממתין. חשב האיש לעצמו: "מה בכלל קופיקו הזה? הרי הוא קוף ולא בן אדם! הוא ישן - אזרוק אותו לפיו של האריה ואפטר מהאריה הזה" חשב, ואמר: "זו עצה טובה" הרים את הקוף וזרק אותו לאריה...

ברגע האחרון קופיקו התעשת וטיפס בחזרה על העץ. חזר אליו ואמר: "הכול יהיה בסדר". אוי ואבוי! עכשיו קופיקו לא יכול אפילו להסתכל עליו: "כפוי טובה כזה! אני העליתי אותך לפה, הצלתי אותך!" לא דיבר איתו יותר. חיכו קצת, והאריה התייאש והלך.

עכשיו רצה היהודי לרדת מהעץ - ולא הצליח. אמר לו: "בוא, תעשה עלי אביזר, אני אוריד אותך". אמר לו: "אבל אני לא יודע לצאת מהיער". אמר לו קופיקו: "בוא אני אוציא אותך - אבל אף פעם אל תגיד שאנחנו משפחה וחברים. חברים כמוך אני לא רוצה! כפוי טובה לא מתאימים לי. לך לחיים טובים ולשלום" כפוי טובה - איך אדם עושה דבר כזה? איזו אכזריות!

"תותח על" מהשורה הראשונה

עכשיו, בעזרת ה' יתברך, כולנו מכינים את עצמנו לקראת יום הדין

בן זכאי שהיה מהלך בירושלים על הר הבית, ורבי יהושע מהלך אחריו. ראה רבי יהושע את בית המקדש חרב, ובכה רבי יהושע: "אוי לנו על הר ציון ששמים ששועלים הלכו בו!" אמר לו רבי יוחנן: "בני, אל ירע בעיניך - יש לנו כפרה אחרת כמותה: תלמוד תורה! - כי חסד חפצתי ולא זבח, ודעת אלקים מעולות" - התורה טובה מכל הדברים בעולם!

אבל צריך לדעת עוד דבר: התורה צריכה מוסר. בלי יראת שמים, בלי מידות טובות - התורה לא "עובדת". איך כתוב? "סוף דבר הכל נשמע, את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם" - אין דבר אחר.

האדם צריך יראת שמים! איך הגמרא אומרת במסכת שבת? אמר רבה: בשעה שמכניסים אדם לדין, שואלים אותו: "נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה?" ואף על פי כן, הגמרא מסיימת: "אם יראת ה' היא אוצר - מוטב, ואם לאו - לא". משל למה הדבר דומה? לאדם שאמר לעבדו: "תעלה לי קב חטים" העלה. שאל אותו: "שמת עליהם חומטין?" [כמו חומר משמר] אמר: "לא". אמר לעבדו: "מוטב שלא העלית" כי בלי שמירה זה לא שווה כלום! וככה זה הלימוד מוסר, והיראת שמים, והמידות הטובות ששומרים על התורה.

השנים ה"קיצוניות" בהיסטוריה

השנה ראש השנה חל בשבת, כך שרק ביום השני של ראש השנה - יום ראשון בשבוע, אפשר לתקוע בשופר. ולכן השנה יש חשיבות עוד יותר גדולה לשבת האחרונה של השנה. מדוע? מה הקשר?

ונראה מה השופר עושה כשיש שופר ביום הראשון: רבי יהונתן אייבשיץ אומר: אני מתפלל על החזנים שמאריכים לנו בשחרית אם אני יראה להם תמונות מה קורה בעולמות העליונים והתחתונים לפני תקיעת השופר: כל העולם מלא מזיקים, מחבלים, עשן, להבות אש משתוללות רצים במאה מאתיים קמ"ש, מפרקים כל מקום! כל זה עד שנשמע קול שופר, אבל ברגע שנשמע קול השופר - ברגע אחד הכול נמס מתפוגג והולך! אם ככה אומר רבי יהונתן אייבשיץ, צריכים למהר לתקיעת שופר!

כל זה בשנה שיש שופר אבל כשאין שופר מה נעשה? איך הגמרא אומרת? "כל שנה שאין תוקעים בתחילתה מריעין לה בסופה". אבל כבר הבאתי לכם מה שכותב בספר ערוך לנר, שהוא בדק בהיסטוריה, וכאשר חל ראש השנה בשבת, מצינו במרוצת ההיסטוריה היהודית ששנים אלו היו שנים הכי יפות לעם ישראל כאשר חל ראש השנה בשבת: למשל, השנה שנתכפר לנו מעשה העגל שירד משה ביום כיפור ואמר סלחתי כדברך, והוקם המשכן בשנה כזו, וכן השנה שבה עם ישראל נכנסו לארץ ישראל עם יהושע בן נון והנחלינו את ארץ ישראל, כל אלה חל בהם ר"ה חל בשבת.

ומאידך גיסא הוא אומר, שהיו גם שנים קשות ביותר לעם ישראל שחל בהן ראש השנה בשבת: שני חורבנות בית המקדש היו בשנים כאלה. וכן בשנת ד' אלפים תתנ"ז היה מסע הצלב הראשון. ובשנת ה' אלפים רנ"ב היה גירוש ספרד. גם מאורעות תרפ"ט - שאבי ע"ה זכר וסיפר לי עליהם - היו בשנה שראש השנה חל בשבת. בשנת תרצ"ג עלה היטלר ימח שמו וזכרו - גם אז ראש השנה חל בשבת. והגל השני של מגפת הקורונה היה

הגדול והנורא. יש ארבעה פרקים בשנה שבהם העולם נידון, וראש השנה הוא אחד מהם - "כל באי עולם עוברין לפני כבני מרון". יש כמה פירושים מה זה "בני מרון": יש אומרים כבני אמרנא - כמו במעשר בהמה, שכל הבהמות יוצאות מן הדיר דרך פתח צר ועוברות לפני הרועה והוא מסמן בצבע כל בהמה עשירית. ויש אומרים שזו עליה צרה שמצד ימין ומצד שמאל שלה יש תהום. ואומרת הגמרא שכלל הפירושים הקב"ה מעביר את כל העולם בסקירה אחת. כמו שאומרים בתפילה: "ועל המדינות בו יאמר איזה לחרב ואיזה לשלום, איזה לרעב ואיזה לשובע, ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמוות". כל העולם - סין, פרס, הורמוז בורמוז... כל מקום ומקום - נידון ביום הזה.

אבל זה לא רק המדינות אלא כל אדם ואדם. כל אחד מה שנקבע לו. לכל אחד יש "פקאלע" משלו למעלה, ומה כתוב בו? שום אדם לא יודע. אנחנו רק משתדלים ומכנינים את עצמנו. עכשיו אפשר עדיין לבטל את כל הגזרות! כי הקב"ה עשה איתנו חסד גדול: נתן לנו את חודש אלול. אמר לנו: "כך קבעתי עם אדם הראשון: כמו שאותו דנתי ביום ראש השנה, כך אדון את כל באי עולם בראש השנה. יש לכם חודש להתארגן". יש כאלו שמתחילים להתעורר רק שבוע לפני, אבל מי שיש לו שכל בקודקודו חושב בכל החודש הזה, איך להכין לעצמו פרקליטים מיוחדים: "עשה מצווה אחת - קנה לו פרקליט אחד". כל מצווה היא עורך דין ביום הדין!

מורנו ורבנו פאר הדור חכם עובדיה ע"ה היה אומר: הפרקליט הכי טוב בעולם זה לימוד תורה! אין כמו רגע של לימוד תורה - כל רגע כזה נברא ממנו מלאך. ובפרט לפי מה שאמרנו: שבחודש אלול כל שעה שווה לחודש. אז אם אדם לומד שעתיים-שלוש כל יום, זה פרקליט תותח על! הוא מכין במשך החודש סוללה של מיליוני עורכי דין מהשורה הראשונה: לימוד תורה, מצוות, מעשים טובים, שמירה מלשון הרע, אף אחד לא יכול לעמוד מולם, השטן מקבל חלחלה! להביא עורכי דין כאלה זה עולה מיליונים, ואי אפשר להשיג כאלה בשום מקום אחר!

חכם עובדיה היה אומר שעם עורך דין כזה, "כל צורדי יפח בהם" ויצא להם הרוח! הכל הולך, כולם יפחדו ויסתלקו! ובפרט זכויות של תורה - "זאת עלית על כולנה" - התורה עולה אפילו על הקורבנות, כמו שהגמרא אומרת במסכת מנחות "העוסק בתורה כאילו הקריב כל הקרבנות", שנאמר: "זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים" - התורה זה כנגד כל הקרבנות. שום דבר לא משתווה לכח התורה!

אני מתפלל על החזנים שמאריכים לנו בשחרית אם אני יראה להם תמונות מה קורה בעולמות העליונים והתחתונים לפני תקיעת השופר: כל העולם מלא מזיקים, מחבלים, עשן, להבות אש משתוללות רצים במאה מאתיים קמ"ש, מפרקים כל מקום!

היא חייבת "חומר משמר"

כתוב במדרש, וגם את זה היה מביא חכם עובדיה: מעשה ברבן יוחנן

מה קרה: בעשר וחצי בבוקר - זה היה בדיוק הרגע שבו היא ירדה מהמונית ואמרה: "שבת - בשום אופן לא!" פלא פלאות!

עכשיו חייבים להבריג את הברגים!

אז מה אנחנו צריכים עכשיו? להתחזק. הלוא מה יש לנו - בני תורה ששומרים תורה ומצוות כל הזמן - צריך סך הכול עוד קצת התחזקות: התחזקות בשבת, התחזקות בתורה, בכל העניינים. צריך, כמו שאומרים לחזק את הברגים.

מעשה שהיה בבני ברק היה לאחד מפעל בקבוקים, שהיה מייצר עד אלף בקבוקים בשעה. והנה לימים הוא שמע על מכונה חדשה שמיוצרת בגרמניה, שמייצרת שלושת אלפים בקבוקים לשעה!!

ברחנו מהנאצים חמישה בחורים ביחד. אישה אחת דאגה לנו למים ולחם בתוך איזה מחסן, ויום אחד היא אמרה שהיא יכולה לסדר לנו דרכונים מזויפים אצל מומחים לכך, תמורת קצת כסף, ובאמת הזמנו ממנה חמישה דרכונים. אבל מה קרה? בטעות הגיעו רק ארבעה

ואכן בעל המפעל קנה את המכונה החדשה, והיה לו רווח שלא יאומן.

אולם אחרי כשנתיים המכונה התחילה לזייף: במקום שלושת אלפים - אלפיים וחמש מאות, אחר כך אלפיים. הביא מומחים, אף אחד לא ידע מה קרה, אפילו מומחים מגרמניה עצמה, ניסו הכול, החליפו כרטיסים, לא הצליחו.

יום אחד סיפר לחבר על ההפסד הכבד, ועל כך שלא יודעים מה קרה למכונה. אמר לו החבר: "תן לי לבדוק, תן לי לנסות, תעצור את המכונה לחצי שעה, ותן לי להיכנס לתוך המכונה". נכנס לתוך המכונה, צועק לו מבפנים: "תן לי מברגה, תן לי פלייר..." והתחיל להבריג ברגים. אחר כך אמר: "עכשיו תנסה" וראה זה פלא: המכונה שוב הפיקה שלושת אלפים בקבוק! "הבנתי מה קרה" אמר, "הכל בסדר רק משהו קטן התרופף, צריך רק לחזק אותו, וזה חוזר לפעול תקין".

זה מה שאנחנו צריכים לעשות בימים האלה: להתחזק, לשמור על מה שיש, לא לאבד את הקדושה שיש לנו. עכשיו זה הזמן! וככה תהיה לנו שנה מבורכת בכול, מכול, כל.

נפלט מרשימת הניצולים ובזכות זה ניצל

ואדם צריך לדעת, כמו שאמרנו, שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו לא יתייאש. הכול - עילת העילות וסיבת הסיבות - ברגע שאדם משתדל בעבודת ה', מקבל על עצמו ללמוד תורה ולעשות תשובה ומעשים טובים, מהשמיים עוזרים.

מספר אחד הרבנים בארה"ב: היה זקן בן תשעים, קראו לו ר' זאב דויטש, שהיה מספר: "אתם רואים אותי, אני זאב דויטש, היום בגיל תשעים - ואני רוצה לספר לכם מה קרה לנו במלחמת העולם השנייה". וכך היה מספר: הייתי צעיר, ברחנו מהנאצים חמישה בחורים ביחד. אישה אחת דאגה לנו למים ולחם בתוך איזה מחסן,

בשנה שראש השנה חל בשבת. ואסון מירון, וכן טבח שמחת תורה - השבעה באוקטובר, שניהם היו בשנים שראש השנה חל בשבת. הרבה צרות!

אם כן במה זה תלוי? אומר הערוך לנר, בשנה שראש השנה חל בשבת, השבת היא זו שמגינה במקום השופר למתק את הדין, ולכן בשנים ששמרו את השבת כראוי, השבת הגינה היטב והיו שנים יפות, אבל בשנים שלא כיבדו את השבת, היו צרות לעם ישראל בר מינן. לכן אומר הערוך לנר: את השבת הזאת - שלפני ראש השנה, לנצל אותה חזק חזק, בכל הכוחות.

אם כן זה הדבר הכי גדול שאדם צריך לעשות: להתחזק היטב בשמירת שבת האחרונה של השנה, וכל השבוע שלפניה נלמד תורה, נשתדל, נעשה תיקון עוונות, וככה נגיע לשבת וננצל אותה בלימוד תורה.

כאשר התברר הדבר היא ירדה מהמונית בשבת

מספר רבי אברהם ישראל פרידמן: כבר כמה שנים מתאגדים עובדי החברא קדישא בתל אביב - כל מי שעוסק בחסד של אמת, ברחיצת מתים ובקבורה, ועושים להם שבת נעימה באיזה בית מלון.

היה זוג בעל ואישה שעבדו בחברא קדישא - הוא אצל הגברים, היא אצל הנשים. הזוג הזה לא היה להם ילדים הרבה שנים, עד שאחרי שנים רבות נולדה להם בת יחידה יקרה וחשובה. וגם הם רצו לנוח קצת במלון בטבריה, ונסעו לשם עם כל העובדים, אבל את הבת הם לא לקחו איתם אלא השאירו אותה אצל קרובי משפחה. מספר [רבי אברהם ישראל פרידמן] שהיה דבר פלא: בשבת בבוקר קיבלו במלון טלפון - צריך להודיע למשפחה שהבת היחידה שלהם, שהייתה אצל קרובי משפחה, נפלה מהגג, ומצבה אנוש.

ההורים נתקפו בהלם ופרצו בבכי קורע לב בדאגה לבתם היחידה. ושאלו את הרב שם מה לעשות. אמר הרב לאמא: "זימינו לך מונית של נהג ערבי, ותיסעי איתו לבית החולים". עלתה למונית בשבת עם נהג ערבי, בוכה. שאל אותה הנהג מה קרה, וסיפרה לו על בתה. אמר לה: "אל תתייאשי - אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל יתייאש מן הרחמים" שאלה אותה: "אתה יהודי או גוי? מאיפה אתה יודע דבר כזה?" אמר לה: "לא מצאו נהג גוי, אז לקחו אותי - אני בין כה מחלל שבת, מה זה משנה..."

ברגע שהאמא שמעה את זה, נבהלה! מייד עצרה אותו: "אני לא נוסעת! לא רוצה לנסוע עם מחלל שבת! אתה נשמה קדושה יהודית, הקב"ה ציווה אותנו לא לחלל שבת, תעצור לי!" לא הסכימה בשום אופן. אמרה: "ה' יעזור", וירדה מהמונית.

ליד קיבוץ סמוך הלכה ברגל, צמאה, ודפקה על דלת בית. פתחה לה משפחה דתיה טובה: "תיכנס, תאכלי, בואי לסעודת שבת איתנו!" היא בכתה, סיפרה להם, והם פייסו אותה ואמרו איתה תהלים. במוצאי שבת התקשרו מיד לבית החולים. אמרו להם: "המצב היה אנוש, אבל בעשר וחצי בבוקר, בשבת קודש, פתאום הייתה תפנית: היא התעוררה, מדברת, שואלת איפה היא נמצאת, והיא כבר הולכת! זה נס שאין כמותו! תראו את צילומי הראש, את צילומי הגוף, זה לא יאמן! הכל נהפך פתאום". האשה מייד הבינה

לבדוק והוא רואה שכל השבת שלחו פקסים ומתחננים שימכור להם. עשרות פקסים הם שלחו...

מה התברר? הוא רואה, שהם רצו מחיר ראשון 300 אלף רובל, ובפקס השני מליון, ובשלישי שני מליון, וככה עלו ועלו... למה? כי הם ראו שהוא לא עונה להם, חשבו שלא מסכים, אז העלו את המחיר.... עוד ועוד... עד שהוסיפו 200 מליון מהמחיר הראשון!!

אמר הברון לעובדים שלו, "אתם רואים? אני הייתי מוכן לתת להם במחיר הראשון, ואילו שמיירת שבת הייתי מפסיד, אבל עכשיו הרווחנו מהשבת". ומצא שהוסיפו לו עוד מאתיים מיליון! בלי השבת היה מסכים בכל מחיר שהציעו קודם. הראה לכל עובדיו: תראו מה נהיה כשלא עובדים בשבת - הכול משפע ידו הרחבה והמלאה.

אתה תראה אותו רץ על ארבע!

אותו דבר מסופר על השר מונטיפיורי, הוא היה באנגליה, הוא היה שולט בכל הבורסה, היה מליונר. פעם אחת, אחד העשירים הגדולים, משהו בקנה מידה עצום, רצה לקנות ממנו שטרות ולעשות איתו עסק גדול.

העשיר בא להתיעץ עם המושל של אנגליה. אמר המושל לאותו עשיר, "תשמע, הוא בשבת לא ידבר איתך", והעשיר אומר: "אין דבר כזה, הכל שקר. כסף? הוא מרוויח פה הון". והמושל אומר לו: "תעשה מה שאתה רוצה, הוא בשבת לא ידבר איתך". אמר הסוחר: "אין דבר כזה, הם משקרים - יגידו שבת שבת, אבל אם זה עסק של מיליונים תראה אותו רץ על ארבע". אמר המושל: "זה לא יעזור לך" אמר הסוחר: "תקרא לו ונראה".

שלח הסוחר עגלה עם דרגים גבוהים, אמרו לו: "תשמע יש מסחר", ומונטיפיורי אומר: "לא! בבקשה ממכם תסתלקו מפה, אתם יודעים שבשבת אין לי עסק! שום דבר! שבת קודש אל תדברו איתי, אני פה עסוק עכשיו עם מלך מלכי המלכים הקב"ה, הוא נתן לי את השבת, וכי אני יאבד אותה בשביל שטויות שלכם?" לא רוצה! ניסו להפציר בו, לא עזר שום דבר!

שלח לו עוד הפעם: "אם לא תבוא, ננתק איתך את כל קשרי המסחר", ומונטיפיורי אומר: "מי אתם בכלל? הקב"ה קובע מה יהיה, לכו הביתה! שבת המלכה!" עשר פעמים שלחו אליו, לא בא.

במוצאי שבת המושל בא אליו עם אחד הסוחרים, המושל נישק אותו, ואמר: תודה רבה לך, הסוחר העשיר הזה לא האמין לי, שיש דבר כזה שיהודי מוכן לוותר על הכל לכבוד שבת. אתה עשית קידוש ה' שאין כמותו בעולם!

פעם הגיע אליו מכתב בשבת, ואמרו לו תפתח את זה בשבת כי זה דחוף, אמר: "אני לא פותח בשבת", והיה שם מפקד גדול גוי שהיה שם אמר: "תן לי, אני אפתח לך" אמר לו: "לא צריך, אל תפתח לי כלום". אך הלה התעקש: "מה אכפת לך?" ופתח - ומת במקום. מה התברר? שמו בתוך המכתב רעל... שבת אגוני מגנה! מצילה ממוות!

בלי פרצוף חמוץ

ונחזור לענין מעלת השבת האחרונה: אומר המגלה עמוקות

ויום אחד היא אמרה שהיא יכולה לסדר לנו דרכונים מזויפים אצל מומחים לכך, תמורת קצת כסף, ובאמת הזמנו ממנה חמישה דרכונים. אבל מה קרה? בטעות הגיעו רק ארבעה. ומי נפלט מהרשימה? אני, ואב דויטש לא ברשימה! לא קיבלתי דרכון!

"התחלתי לבכות לפני הקב"ה, קיבלתי על עצמי שמירת שבת ולימוד תורה, ואמרתי: אני יוצא איתם לדרך בכל זאת, ה' יעזור. לא עברו יומיים - תפסו אותם. הדרכונים היו חשודים, בדקו אותם בדיקה מיוחדת, גילו שהם מזויפים, וירו על כל ארבעת הבחורים במקום. ודוקא אני, שלא היה לי דרכון - ניצלתי!"

הוא לא התייאש מן הרחמים! חשב שהם כבר ניצלו ומה יהיה איתו, בכה, קיבל על עצמו קבלות של שמירת שבת המלכה, והכל הסתדר. זו קדושת השבת! עכשיו זו השבת האחרונה - "ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו" - השבת היא מקור הברכה לכל ימי החול.

בשבת התקבלו עשרות פקסים

אני רוצה לספר לכם על שמירת השבת של הברון רוטשילד המפורסם, הוא היה מכבד את השבת בדרגות גבוהות, בשבת הוא לא היה עושה שום דבר, אלא רק עובד את ה', איזה קידוש, איזה מאכלות, איך הוא שר שירי שבת. ובשבת הוא פשוט לא חשב על עסקים כלל, כאילו כל המלאכה כבר עשויה. היה לו מסחר אדיר באנגליה, וכל גדולי המלכות סחרו איתו. אבל ידעו: בשבת הוא לא עובד. אפילו אם יציעו לו שני מיליון, שלושה מיליון, הוא לא עובד. אין!

בזמנו, התחילה להתקדם הטכנולוגיה והתחילו לעשות חוטים תקשורת, והוא הקים את המפעלים הראשונים לעשות חוטים לתקשורת, חוטים כאלה מיוחדים, והכל היה לו מוכן במחסנים. והיו אמורים כל הסביבה, מרוסיה ואירופה, כולם לקנות אצלו. אבל הם קבעו לו מחיר זול, וזה לא השתלם לו, והוא לא הסכים, ונשאר עם הסחורה כמה שנים. הסחורה כבר כמעט העלתה חלודה, והוא לא יודע מאיפה להביא את הכסף כי הרי הוא השקיע שם מליונים.

יום שבת אחד, איזה חברה גדולה היתה חייבת סחורה, ושלחו לברון טלגרמה שרוצים לקנות את כל מה שיש לו! אבל הברון לא שם לב ולא ראה שום פקס בשבת, אין דבר כזה! הוא לא היה מרשה

במוצאי שבת אחרי ההבדלה, וסעודה רביעית והכל... הוא בא לבדוק והוא רואה שכל השבת שלחו פקסים ומתחננים שימכור להם. עשרות פקסים הם שלחו...

להסתכל על הפקס בשבת! לא מעניין אותו! שלחו לו ליל שבת, שלחו לו יום שבת, עוד הפעם עוד הפעם...

במוצאי שבת אחרי ההבדלה, וסעודה רביעית והכל... הוא בא

כבר שלושה ימים שלא אכל. עלה על עץ, ראה אור במרחק, ורץ לשם באפסות כוחות. דפק בדלת - ודווקא פתח לו יהודי טוב, אחד המיליונרים הגדולים. ראה אותו כך, בוכה: "בוא, תיכנס, אל תדאג!" הכין לו מיצים טבעיים - תפוזים, רימונים - "תשתה" העלה אותו למעלה למקום יפה: "לך לישון בנחת" - זה היה בשעה עשר בבוקר - "תקום, תבוא אליי, תאכל, תשתה. אתה במקום טוב, אל תדאג".

הוציא את האולר שלו, ופתאום - פיצוץ, צעקות! הנברשת נפלה על ראש המלך, השמן נשפך על כל הפרלמנט! עלה בעל הבית ושאל מה קרה. אמר לו: "רציתי חגורה, לא ידעתי..."

והנה באותו יום, המלך וכל הפרלמנט רצו ללוות מהעשיר בעל הבית סכומים אדירים - וקיימו אצלו ישיבה גדולה בסלון. עוד לא היה חשמל, והייתה שם לוסטרה גדולה עם עששיות שמן, יפהפייה. כולם ישבו שם, המלך וכולם, אוכלים, שותים, מדברים.

בינתיים, האורח התעורר בקומה למעלה - הוא היה כבר רזה מאוד מכמה ימים בלי אוכל, והמכנסיים שלו נהיו רחבים... חיפש משהו לקשור אותם, ולא מצא - עד שראה חבל קשור לתקרה. הוא לא ידע שזה בעצם החבל שמחזיק את כל הלוסטרה - הנברשת למטה! הוציא את האולר שלו, ופתאום - פיצוץ, צעקות! הנברשת נפלה על ראש המלך, השמן נשפך על כל הפרלמנט!

עלה בעל הבית ושאל מה קרה. אמר לו: "רציתי חגורה, לא ידעתי..." ירדו למטה והאורח נפל על ברכיו לפני המלך, בוכה: "טעיתי!" המלך, אחרי שנרגע, אמר: "הוא בן אדם טוב, לא התכוון לרעה, הוא רק רצה חבל בלי רשות. שישלם על החבל בלבד".

והנמשל: "ולך ה' חסד, כי אתה תשלם לאיש כמעשהו" - לא לפי מה שבאמת קרה, אלא לפי מה שהוא חשב לעשות. גם אם זה גרם לבעיות גדולות בעולמות העליונים - הקב"ה משלם לפי הכוונה. איזה חסד עשה איתנו השם יתברך! לכן צריך להזהר: "היום לעשותם, מחר לקבל שכרם" - וכשאדם יגיע למעלה, איזה זכויות יהיו לו! השאיפה זה להגיע למקומות חשובים - זה לא פשוט. אדם לא צריך לעמוד במקום, אלא להמשיך וללכת... "וילך משה".

אל תזרוק את השמאטע'ס

יש סיפור אחד מדהים שאני רוצה לספר לכם עליו, היתה איזו אשה אחת מאד טובה, גידלה ילדים לתפארת, כולם ביישבות. היה לה שגעון אחד, כל תיק שהיא רואה - פותחת אותו, מחטטת מה יש בתיק, לבני הבית היה מזה עוגמת נפש מאד גדולה, לפעמים בן אדם רק שם את התיק שלו, והיא פותחת לו את זה. לפעמים יש דברים לא נעימים...

יום אחד, היתה באיזה חתונה של בני דודים, אשה אחת נכנסה לאולם, קפצה לה על התיק, פותחת את התיק, האשה מרימה קול: חצופה! חטטנית! והבנים שלה, איזה בושה... הלכו לבית, אמרו: אמא, תראי אנחנו אוהבים אותך, אנחנו לא יודעים מה יש לך,

"אתם ניצבים היום כולכם" - כלומר, כמו שאתם ניצבים היום ומתנהגים במצוות ובתורה, ככה אני אתנהג עמכם, אם אני רואה שאתם עושים שבת כמו שצריך, רוצים לתקן את העוונות ולחזור בתשובה, אז - "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם" - האדם, זה האדם למטה, ולב האדם זה החלק שלו למעלה. לכן צריך לדקדק בשבת הזו בכל פרטיה.

כמו שאומרת המשנה באבות: "דע מה למעלה ממך!" כלומר, "דע מה למעלה?" - איך אתה יכול לדעת מה הולך בעולם העליון איתך? - "ממך" - ע"י איך שאתה מתנהג אתה יכול לדעת מה הולך למעלה.

לכן אומרים שבראש השנה אדם לא אוכל חמוץ, כי אם יעשה פרצוף חמוץ, כך יישאר הפרצוף שלו למעלה כל השנה, עקום... לא כדאי! צריך שיהיה כמו שצריך. כמו שאומרים רבותינו על הפסוק: "ה' צילך על יד ימינך" - כמו שכשאדם עושה תנועות, רואים את זה בצל שלו, ככה גם בשמים איך שאדם עושה את התנועות ככה זה הולך למעלה.

שבת מברכין של תשרי

עכשיו זו השבת האחרונה - הכל הולך אחר החתום. ולכן צריך להשתדל היטב בשבת הזו כמו שכבר אמרנו: להיזהר מכל איסור, להיות דבוק בה' יתברך. ולקרוא משניות שבת, והתהלים, שאדם יעשה כל ימות השבוע, וגם בשבת, וגם בשבוע הבא, ועוד בשבת שאחריה, ועוד ביום ראשון - כמה זה מדביק את האדם בהשם יתברך! הקב"ה רואה את זה, ורק טוב יכתבו לו.

השבת הזאת, למעשה, הייתה צריכה להיות "שבת מברכין" של חודש תשרי, אבל אין ברכת החודש לתשרי - "בכסה ליום חגנו" - הכול מכוסה, השכינה מסתתרת. למה? כי השטן מקטרג, ואי אפשר להזכיר לו את בוא החודש מראש.

אבל אמרו רבותינו: אנחנו לא מקדשים את החודש הזה - הקב"ה בעצמו מקדש לנו אותו מלמעלה. זה הדבר הגדול. והכול הולך לפי איך שאנחנו מתנהגים, וה' יעזרנו על דבר כבוד שמו.

פתאום נשמע פיצוץ גדול ואחריו צעקות

וכבר אמרו לנו רבותינו על הפסוק "לא בשמים היא ולא מעבר לים היא" - "כי קרוב אליך הדבר מאוד, בפך ובלבבך לעשותו" - גם אם אדם קלל הרבה והשפיע למקומות רחוקים, אין צורך ללכת רחוק - אתה יושב כאן, ופה תעשה תשובה, בפך ובלבבך, תשובה אמיתית - תתחרט. פלא פלאות! איזה חסד גדול! הקב"ה אומר לנו: תעשו תשובה אמיתית, תעשו תיקון עוונות, ויראו בשמים איך אתם מתנהגים - ואמחל לכם הכול, בעולמות העליונים ובתחתונים.

הקב"ה הוא חסד, איך אמרו רבותינו על הפסוק "ולך ה' חסד, כי אתה תשלם לאיש כמעשהו": זה החסד שהקב"ה עושה איתנו, שהוא דן אותנו רק לפי המעשה, לפי השגתנו. אדם לא מבין מה הוא פוגם למעלה בעולמות העליונים, אבל הקב"ה דן אותו לפי השכל שלו, לפי מה שהוא כן מבין.

מורינו ראש הישיבה רבי עזרא עטיה ע"ה, היה אומר על זה משל: יהודי עובר אורח טעה בדרכו, לא היה לו מה לאכול ולשתות -

שור חד-קרן

הגמ' אומרת במסכת ע"ז: תנו רבנן, יום שנברא בו אדם הראשון - היה ראש השנה, כיון ששקעה עליו החמה, אמר: אוי לי, שבשביל שסרחתני - הקב"ה מחזיר עולם לתוהו ובוהו. ישב בתענית והיה בוכה וחוה כנגדו. כיון שעלה עמוד השחר, אמר: מנהגו של עולם הוא. ואז נברא פר 'מקרין מפרים', פר שהקרניים שלו קודמות לפרסותיו. יוצא מהאדמה כמו בגיל עשרים, הכל שלם. אבל היה לו רק קרן אחת. אמרו רבותינו, שהפר שהקריב אותו אדם הראשון - קרן אחד היתה לו, "ותיטב לה" משור פר מקרין מפרים, אם אדם היה זוכה ולא היה חוטא, היה ביום הזה תוקע בו בשופר, והיה ממליך את הקב"ה, והוא היה מלך על כל העולם. תראה מה עשה.

ואז התחלף באילו של יצחק, בו תקע הקב"ה בקרן השמאלית בהר סיני, וקיבץ כל הנשמות של עם ישראל לקבל את התורה. אבל לעתיד לבא יתקע הקב"ה בשופר ימין של האיל הזה, ויקבץ כל הנידחים, כל יהודי איפה שהוא נמצא בכל העולם כולו, כולם יבואו, הקב"ה יקבץ אותם, "ביום ההוא יתקע בשופר גדול". לא ידח ממנו נדח. הקב"ה יקבץ את כולם, יהיה דבר שאין כמותו בעולם.

נועל את הפתח על הקב"ה

אני רוצה להגיד לכם מה הסוד של תקיעת שופר, מה אומר על זה הזוהר. דבר ראשון, בואו נראה איך הזוהר אומר שזה לבלבל את השטן. הקב"ה אומר: יש עוונות, הוא בא לתבוע את הדין, אבל אני אתן לכם עצה. בואו נראה. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו.

בחדש השביעי באחד לחודש וגו'. פקודא דא, לתקוע שופר בראש השנה, דהוא יומא דדינא לעלמא כמא דאויקמנא מצוה זו לתקוע שופר בראש השנה, שזה יום הדין הגדול והנורא לעולם כמו שהעמדנו. והא אוקמוה כבר פירשו את זה רבותינו, דכתיב תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו. והא אתמר, דהא איזה יומא דסיגרא אתפסי ביה, והרי נאמר שזהו היום שהלבנה [השכינה] מכוסה בו וקאים עלמא דדינא, העולם עומד על הדין, בגין דההוא מקטרגא, חפי וכפי ואנעל פתחא על מלכא, אתר דדינא שריא למתבע דינא על עלמא. מה הוא עושה, הוא עומד ומקטרג, ומחפה ומכסה ונועל את הפתח של רחמים וחסדים - על הקב"ה, המקום שהדין בו שרוי לתבוע דין על העולם, והוא אומר להקב"ה: אתה תשב ותדון.

יש לו יום אחד לציור פחד

ואי תימא, איך אתייהיב ליה רשו לההוא מקטרגא לתפאח ולמתבע דינא ואם תאמר, איך ניתן לו רשות לאותו מקטרג לחפות ולתבוע דין? אלא ודאי בידא דהאי מקטרגא, שני קדשא בריה הוא למתבע דינא על כל עלמא ושני ליה יומא ידעא, קדשא בריה הוא פל דינא דעלמא דהא קדשא בריה הוא עבד ליה ושני ליה קמיה, אלא ודאי בידו של אותו מקטרג, נותן הקב"ה לתבוע דין על כל העולם ונותן לו יום ידוע, לתבוע לפניו כל דינים של העולם, שהרי הקב"ה עשה לו ושם אותו לפניו. למיהו דחילו דקדשא בריה הוא סלקא ושריא על פלא ורוא דא והאלהים עשה שייראו מלפניו. עשה להאי מקטרגא, ואתקין ליה קמיה למיהו סיפא שגנא על פל עלמא. כדי

אבל זה מבייש אותנו, אנחנו מבקשים ממך, דברו איתה חזק, והיא שמעה את זה ופרצה בבכי. אמרה: אני אספר לכם.

אתם יודעים שאני עברתי שואה, הנאצים הגיעו לבית שלי, את אבא רצחו, ילדתי בדיוק תינוק, לקחתי איתי סל אחד של בגדים שיהיה לי, וסל אחד שמת לי בו את התינוק שלא ידעו עליו, כיסיתי אותו בשמאטעס, לקחו אותי ברכבת מלא אנשים, כשאני עולה, הם תופסים אותי, ואומרים: אין שתי סלים - רק סל אחד. בטעות זרקתי את הסל של השמאטעס. ורק בסוף כשאני יורדת מהרכבת, אני רואה שזרקתי את התינוק שלי, איזה בכיות בכיתי, עד עכשיו אני מחפשת את התינוק שלי, זה לא יכול לעזוב אותי.

שבת 'קדשנו'

מכאן תלמד, אדם כמה עובד, כמה משתדל, בסוף יכול לעלות עם השמאטעס למעלה, ואת העיקר זורק - על ידי עוונות ודיבורים לא נכונים, במקום זכויות יקח סמרטוטים, איזה בושה זה. גם טוב לעשות בדק הבית, השבת עושים 'קדשנו' - אדם יבדוק בבית שלו כל מה שיש לו, איך האוכל, איך הוא מתנהג, וגם בפרט מה עם הטכנולוגיה המתקדמת, ה'מחשב' ה'טלפון', מה הולך אתו, איך צריך ממש להשתדל על זה בכל הכוחות שלנו.

שפרו מעשיכם

עכשיו נבוא לשופר, חסד גדול עשה ה' עמנו, אהב אותנו, בחר בנו מכל העמים, קדשנו במצוותיו ציווה אותנו לתקוע בשופר ביום ראש השנה, "בחדש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו, יום תרועה יהיה לכם". שלש פעמים כתוב 'יום תרועה', כל תרועה פשוטה לפנייה ופשוטה לאחריה, שלש פעמים תרועה - תשע קולות, תקיעה תרועה תקיעה, תקיעה תרועה תקיעה, תקיעה תרועה תקיעה, זה מה שצריך - זה הכל, ברגע שאנחנו עושים את זה - "יום תרועה יהיה לכם" פלא פלאות. מה עשה הקב"ה? ציווה אותנו לתקוע בקול שופר ביום ראש השנה, קידש אותנו. למה, כי השטן וכל גונדא דיליה רודפים אחרינו, מה לא

**בטעות זרקתי את הסל של השמאטע'ס.
ורק בסוף כשאני יורדת מהרכבת, אני רואה
שזרקתי את התינוק שלי, איזה בכיות בכיתי,
עד עכשיו אני מחפשת את התינוק שלי, זה
לא יכול לעזוב אותי**

רוצים לעשות. והקב"ה אומר: יש לי עצה בשבילכם, אתם תתקעו בשופר, וכמו שאומר הרמב"ם, שהפעולה הכי גדולה שזה גורם - שהאדם יתעורר לתשובה, תקיעת שופר גזירת הכתוב היא, אבל יש בה רמז: עורו ישנים משנתכם, ונרדמים הקיצו מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו את בוראכם. אלה השוכחים את האמת בהבלי הזמן, שוקעים כל שנתם בהבל וריק, הביטו על נפשותיכם, שובו שובו מדרכיכם הרעים, יש מחשבה לא טובה - בכח שופר לעורר את הלבבות. שופר זה מלשון 'שפרו מעשיכם', עכשיו זה הזמן שאנחנו באמת נשפר את המעשים שלנו.

לזה רמקולים מיוחדים כמו שאומרים, נהיה רעש בשמים משהו מזעזע, הוא רק שומע את זה, הוא בטוח שזה משיח, ועכשיו ישחטו אותו. כל שנה אותו דבר. שומע את זה, זורק את המפתחות, זורק את כל מה שיש לו - בורח עם כל התיקים, הכל, הוא וכל החיילים שלו בורחים. כשעם ישראל עושה תשובה עם השופר, רואה את זה בורח. ככה אומר רשב"י, זה הכח של השופר.

שיהיו יראת הקב"ה עולה ושורה על הכל, וסוד זה והאלהים עשה וגו', עשה לאותו מקטרג, והתקין אותו לפניו להיות חרב שנונה על כל העולם. וְכָל דָּא, (צ"ט ע"א) בְּגִין דִּידְחִלוֹן מִקַּמִּי דְשֵׁי אֲבָרִיךְ הוּא פְּלֵא וְכָל זֶה בְּכַדִּי שֶׁהֵם יַפְחֲדוּ מִלִּפְנֵי הַקֵּב"ה. וְדָא אִיהוּ דְתַבְעַ חוּבֵי בְנֵי נִשְׂא וְתַבְעַ דִּינָא וְתַפִּיס בְּנֵי נִשְׂא, וְקָטִיל לֹון וְאֶלְקֵי לֹון פְּלֵא, וְזֶה הוּא שֶׁתַּבְעַ אֶת הָעֵבִירֹות שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְתוֹבַע הַדִּין וְתוֹפֵס בְּנֵי אָדָם, וְהוֹרָג אוֹתָם וּמִלְקָה אֶת כּוֹלָם.

כל העולמות, כל ההיכלות, כל שערי רחמים, הכל בידך. אני נכנס, יושב על כסא דין, ואתה תביא את כל התיקים ביום אחד. יש לך חיילות, יש לך עוזרים, מיליונים, תביא את כולם, תכין לך תיק 'דיסקונקיק' מיוחדים, תכין אותם, תציג את הכל לפני

לכן הוא אומר, תזהירו ותדקדקו בזה, איך תעשו תשובה, איך תתקעו בשופר. הקב"ה יושב על כסא דין, אומר: רבותי, כמה זמן נחכה, אומר לבית דין, איפה זה הלך, הוא כבר הביא את כל התיקים ואת כל הציוד, איפה הוא הולך? מה הוא עושה המשוגע הזה?! טוב, פותח שערי רחמים, כולם מתחילים ללמד זכות על עם ישראל: הוא לא בסדר, הוא שקרן. וזו המעלה הגדולה של עם ישראל. זהו שאומר הזוהר, הכל לערבב את השטן.

שטן חרש הגיע

הגמ' אומרת, למה תוקעין ומריעין כשהם יושבים, ותוקעין ומריעין כשעומדים, כדי לערבב את השטן. אומר רש"י: ע"י שהשטן רואה שעם ישראל מודקדק במצוות - נסתמים טענותיו. אבל לפי הסוד זה לא כך, כמו שאמרתי לכם, הוא מפחד.

ואם תשאל, איך הוא לא זוכר, הוא לא יודע מה היה שנה שעברה? כל שנה זה שטן אחר. כל שנה בא שטן חדש. זה לא אותו שטן. כך אומר רבינו האר"י, והוא לא מגלה לו. הם ברוגז. הסט"א אף אחד לא מדבר אחד עם השני, לא אומר לו: דע לך, הם יכולים לצחוק עליך. לא.

וגם עוד דבר אומרים רבותינו, הוא שוכח, הוא לא יודע מה עשה אתמול, לא זוכר כלום. הקליפות לא זוכרים מה היה. זה אחד הדברים הגדולים.

מה יש לו בבנים של החליפה

אצל החפץ חיים בראדין, ביישיבה, היו עושים תפילת שחרית, ספר תורה, אח"כ יש הפסקה, כי זה הרבה זמן, עושים קידוש ואוכלים דבר קטן, זה נקרא 'קיגל' כזה, חתיכת 'קיגל' עם משהו, אבל קוגל מתוק, לא מביא מלפפון חמוץ, אוכלים מתוק, ואחרי זה כל אחד שותה משהו, ונכנסים, וכל אחד לומד מוסר, תהלים. נכנס החפץ חיים, נותן איזה שיחה קצרה, ומתחילים את התקיעות.

שנה אחת נכנס החפץ חיים, הוא רואה שהיו איזה חברה 'מנייסיס', אתה יודע מה זה 'מנייסיס', שמעתי על זה, נייעס, מתפללים, מדברים מה היה בבית הכנסת הזה, החליפו את החזן, הביאו תוקע כזה, שמה הלך תוקע אחר. אומר: רבש"ע, עכשיו עושים דבר כזה?

'דיסק-און-קי' מלא בתמונות

תשמעו מה הוא אומר, זה השטן, בא כל רגע להקב"ה, אומר: זה, אתה יודע מה עשה היום? זה גנב, היום דיבר לשוה"ר, זה דיבר ככה, כל רגע. אומר לו הקב"ה: תסתלק מפה מלשין, טיפש אחד, כל רגע אתה תבוא אלי? יש לך יום אחד בשנה, זה הכל. יום הדין הגדול והנורא. אמר לו: יצחקו עלי, ידחו אותי החוצה. אומר לו: זה היום שלך. אומר: אבל יבואו מלאכי רחמים ויבכו. אומר לו הקב"ה: תסגור. הנה המפתחות של כל בתי הדין של כל השמים, כל ההיכלות, קח המפתחות, אותו יום אתה סוגר, פטנט, אתה סוגר בידך ברגע אחד. כל העולמות, כל ההיכלות, כל שערי רחמים, הכל בידך. אני נכנס, יושב על כסא דין, ואתה תביא את כל התיקים ביום אחד. יש לך חיילות, יש לך עוזרים, מיליונים, תביא את כולם, תכין לך תיק 'דיסקונקיק' מיוחדים, תכין אותם, תציג את הכל לפני.

והוא מכין, חביבי, מה לא. הוא עומד שמה, כמה חיילות, מה הוא מביא איתו, תמונות, מה לא. מצלם כל אחד ואחד ממש, יש לו על כולם חומר כזה. וואו וואו וואו, תאר לך, הוא מצלם בני אדם איפה שלא יהיה, מביא את כל התמונות, הסרטה, והקב"ה ברגע אחד, בסקירה אחת רואה, אומר לו: תראה מה הם עושים.

עצה מאחורי הקלעים

מה עושה הקב"ה - עכשיו זה יגיד הזוהר: דְּאֵתִיחֵיב לִיהִי רְשׁוֹ לְאִדְפָּרָא קַמִּי בִּי דִינָא, פְּלוֹנִי עֶבֶד פֶּךָ וּפְלוֹנִי עֶבֶר עַל פֶּךָ וְלִמְתַּבְעַ עֲלִיָּהוּ דִינָא. שניתן רשות להזכיר לפני בית הדין, פלוני עשה כך ופלוני עשה כך, ולתבוע אותם לדין. וְתִנֵּן, רְשׁוֹ אֵתִיחֵיב לִהְיוֹא מְמוֹנָה בֵּית דִּין, לֹאֲנַעְלָא עַל בִּי דִינָא פִּתְחָא, עַד דִּיגִזְרוֹן דִּינָא עַל פֶּל מַה דְּאִיהוּ תַבְעַ וְלִית רְשׁוֹ לְבֵית דִּין לְדַחֲיָא לִיהִי בְּגִין בִּי אֲנִי יְהוָה אוֹהֵב מְשַׁפֵּט. ושנינו, רשות ניתן לאותו ממונה בית דין, לנעול על בית הדין את הדלת, עד שיגזרו דין על כל מה שהוא תובע, ואין לו רשות לבית דין לדחות אותו, בגלל: "כי אני ה' אוהב משפט".

ככה הקב"ה שם אותו, גם השכינה מכוסה, אין לה לדבר. עכשיו בא האדם, אומר הקב"ה: תראו, שמתי אותו לקטרג, הכל טוב ויפה. אתן לכם עצה, אתם בני אהובי, אם אתם תתקעו בשופר, וברגע אתם תחזרו בתשובה, כשקודם חזרתם בתשובה, ועכשיו קול השופר עולה, אתם לא יודעים מה אתם עושים, אתם מבלבלים את השטן, הוא מפחד. כי לעתיד לבוא, הקב"ה יתקע בשופר גדול, "ובאו האובדים בארץ אשור", לוקח הקב"ה את השטן ושוחט אותו, הוא מאד מפחד מזה, ברגע שהוא שומע שלושים תקיעות הראשונות, אומר: לא, זה אני יודע, יש להם הלכה שהיום צריך לשמוע שופר, אני לא מפחד מזה, תכף נראה. אבל כשבא שלושים תקיעות של מוסף שהם יותר גבוה, כשפה תוקעים גם למעלה תוקע, אז יש

בגלל התקיעות של אבא שלך, את לא יודעת מה שזה עושה, זה הופך את כל העולם, התקיעות זה דבר הכי גדול, מליץ יושר וזה ממתק את כל הדינים ואת כל הגזירות.

היא שמעה את כל זה, והיא אומרת לאבא שלה: הלכתי לרב, שאלתי אותו, והוא אומר שתמשיך לתקוע. ואבא שלה אומר לה: זה דמוקרטיה, את רוצה שבת? את רוצה ראש השנה? תעשי, אני יש לי רק תקיעות. והוא ממשיך עם התקיעות שלו, אבל לאט לאט התקיעות האלה חודרים וחודרים, ולאט לאט המשפחה השתנתה, הבן-אדם השתנה, הכל נהפך, איך? ע"י תקיעות שופר. היה כופר, אבל התקיעות א"א להבין מה שהם עושים.

תיקון עוונות הכללי

יש עוד הרבה מה לדבר על השופר, אולי שבוע הבא נעשה בעז"ה, זה לפני ראש השנה. אז קודם כל איך אנחנו משמרים לנו את השבת הקדושה הזאת, איך אנחנו מכינים את עצמנו לקראת יום הדין הגדול והנורא, איך אנחנו מתפללים, איך המעשים שלנו, לעשות תשובה.

אמרתי לכם, ביום חמישי נעשה תיקון עוונות הכללי, וטוב שמי שיש לו כח - שיגיע, גם מי שלא יכול לצום, אבל הכי טוב זה לצום, מי שלא יכול לצום - גם יבוא, נעשה תשובה, מעשים טובים, צריך לפדות את העוונות בכסף, וה' יעזרנו על דבר כבוד שמו, שיהיה בכל בית ישראל שנה הכי טובה, שיהיה גזירות טובות, שיהיה ישועות גדולות, שלא יהיה צער בשום בית מעם ישראל. יהיה שנה תשפ"ז - פז. "מתוקים מדבש ונופת צופים", הכל ילך פז בעז"ה, אור, זהב, כמו שאומרים.

ובעז"ה יהיה בריאות, תהיה שמחה, תהיה ישועה. וגם נברך את כל אלה ששומעים לנו בלויין, וגם ברדיו מורשת, וגם רדיו דרום, וכל אלה שעוסקים במצווה, והלומדים בעלון. מלכא דעלמא יברך אותם, ויזכה אותם בבריאות איתנה ונהורא מעליא, נזכה לחזור בתשובה שלימה, ללכת בדרכי ה', וכן יהי רצון ונאמר אמן.

פדיון נפש ברוב עם

רציתי לדבר אתכם, יש לכם פדיון נפש - זה דבר גדול. אומר מהרח"ו, מי שעושה פדיון נפש בערב ראש השנה מובטח לו שישלים שנתו, אז אנחנו עושים את זה כל שנה בערב ראש השנה, וזה טוב שאדם יגיד את זה לחברים שלו, לכל אחד לעשות את הפדיון נפש. למה אני אומר לכם את זה, כמה שיש יותר קהל בפדיון - זה פועל יותר, כי כתוב, שמהרח"ו היה מאסף מכולם בשביל לעשות את הפדיון, אז גם אנחנו נעשה ביחד, כולנו בלב אחד כאיש אחד, וה' יעזרנו על דבר כבוד שמו.

אז הוא עלה לבמה, ונתן דרשה. וסיפר להם, שהיו אז היו לומדים בשיבה חצי שנה, לא יוצאים מהשיבה, רק באים בפסח וסוכות.

היה איזה בחור אחד ממש מתמיד, שאמא שלו היתה חולה ונפטרה, אמרו: איך יודעו לו? אמרו הצוות יקנו חליפה, וישימו לו בתוך החליפה פתק, שבצער גדול מודיעים לך שאמא שלך נפטרה. הוא היה כ"כ שמח בחליפה והכל טוב, וכשהוא מכניס את היד לכיסים, הוא רואה פתק, מוציא את המכתב, אוי ואבוי, התחיל לבכות בכיות כאלה על שאמא שלו נפטרה.

סיים החפץ חיים ואמר: תדעו לכם, "בכסה ליום חגנו", אדם לא יודע מה הפעקאל"ע שלו, מה שמו לו במכתב, מה המשפט, הוא רואה הכל יפה, לובש חליפה, מדבר, משוחח. אבל מה קבעו לו בראש השנה? לכן צריך לעשות הכנות, מה הולך עכשיו לפטפט? הוא לא יודע מה יהיה. עכשיו צריך לבטל את הגזירות, אדם לא יכול לדעת.

תקיעת שופר ליד הפרות...

היה איזה אחד מהבחורים הטובים שהיה תוקע בראש השנה. אחרי זה עבר עליו השואה, עבר עליו צרות כאלה גדולות, כל המשפחה נכחדה, הוא היה בחור מאד טוב, ראה את הכל, התדרדר ונהיה כופר. לא מאמין, לא שומר כיפור, לא שומר שום דבר. עזב את הכל. לא רוצה לשמוע שום דבר.

אבל כיון שהוא היה תוקע, דבר אחד היה לו, השופר היה איתו, הוא היה בקיבוץ חילוני לגמרי, התחתן עם אשה מה זה כופרת, ילדים, אבל הוא יוצא כל ראש השנה, הולך בכל מקום, תוקע עשר קולות, תוקע איפה שיש אנשים, אצל הפרות - תוקע, אצל התרנגולים, כל מקום. זו העבודה שלו, הולך ותוקע כל היום. היה שגוען כזה.

שנה אחת, הבת שלו חזרה בתשובה, התחילה להתקדם בעבודת

מי שעושה פדיון נפש בערב ראש השנה מובטח לו שישלים שנתו, אז אנחנו עושים את זה כל שנה בערב ראש השנה, וזה טוב שאדם יגיד את זה לחברים שלו, לכל אחד לעשות את הפדיון נפש... למה אני אומר לכם את זה, כמה שיש יותר קהל בפדיון - זה פועל יותר...

ה', ואז היה כמו השנה - שבת ויום ראשון ראש השנה. יומיים. והיא אומרת: איך אבא שלה ילך יתקע בכל המקומות? שבת! אבל הוא מחלל כיפור, מחלל שבתות. היא הלכה לר' חיים קנייבסקי, אומרת לו: אני לא יודעת מה לעשות, להוכיח אותו או שאני אעזוב אותו, אמר לה: לא, זה איסור דרבנן, מי יודע אח"כ מה יהיה איתו, ככה, התקיעות גם שומעים אנשים, גם תדעי לך שגם את חזרת בתשובה

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

רחובות הנהר נסירה לעשי"ת

סדר התפילות לעשרת ימי תשובה-קטן
חיבר ערך וסידר
מ"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א

20% הנחה

ימי הרחמים

ספר הכנה לימים נוראים
של מ"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א
מרח"א אלול ועד לאחר יום הכיפורים
כולל סדר לימוד מיוחד לימי בריאת העולם

20% הנחה

ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים

תיקון נפטורים

בערב ראש השנה וערב יום כיפור

אי"ה יערכו חכמי ומקובלי ישיבת המקובלים "נהר שלום – ירושלים" תיקון נפטורים מיוחד בעת רצון בימים בהם ספרי חיים ומתים נפתחים לפניך יתברך עפ"י סדר התיקון של הגאון המקובל מו"ר הרב יהודה פתיה זצ"ל

מועדי התיקונים:

ערב ראש השנה: יום חמישי כ"ח באלול תשפ"ו בשעה 14:30

ערב יום כיפור: יום חמישי ו' בתשרי תשפ"ו בשעה 14:30

בתרומה של 101 ₪ לכל שם לכל תיקון

02-624-9000

למסירת
שמות
לתיקון

מצחצחים וזוכים

מצחצחים את הנשמה בתיקוני הזוהר וזוכים בפרסים יקרי ערך

רשימת הזוכים – שלב א'

למסיימים עד י"ג אלול תיקון תמני סרי (י"ח)

מס'	שם הזוכה	מספר זהות	הפרס
1	יעקב א. הכהן	****6438	סט מחזורים "עוד יוסף חי"
2	אוריה קופלוביץ	****7991	שובר קניה ע"ס 500 ₪
3	דוד דרהין	****0748	שובר קניה ע"ס 500 ₪
4	רונן ניסן	****9400	ספר ימי הרחמים
5	טוביה ששון	****9986	ספר ימי הרחמים
6	בניהו שמואלי	****4551	ספר ימי הרחמים
7	יאיר יחזקאל	****3311	ספר ימי הרחמים
8	אליהו קוסטו	****7718	ספר ימי הרחמים
9	יוסף יצחק	****2139	חמס"ה מכסף טהור
10	בניהו קורן	****5042	חמס"ה מכסף טהור
11	מאיר שחר	****6871	חמס"ה מכסף טהור
12	יעקב כהן	****4167	חמס"ה מכסף טהור
13	מיכאל כהן	****6086	חמס"ה מכסף טהור

הגרלת ביניים שלב ב' בשבוע הקרוב!

למסיימים עד כ"ה אלול תיקון עשרים ותמניא (כח)

שובר קניה 1,000 ש"ח

סט מחזורים מהודר
5 חלקים (3 זוכים)

טלית מהודרת
עם ציצית מהודרת
קשירה בכוונות

קמיע מכסף טהור
לשמירה בדרכים (3 זוכים)

להרשמה להגרלה ולפרטים נוספים הייגו

08.313.6994

גדולי
המקובלים:
העושה
פדיון זה
באופן זה
בודאי
ישלים
שנתו

פדיון נפש

על פי כוונות הרש"ש
בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים

שיערך בעז"ה ע"י
כבוד מורנו ורבנו המקובל
הרב **בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נהר שלום - ירושלים"

למסירת שמות חייג

02-624-9000

יש להעביר את השמות וסך 36 ש"ח שהוא כולל 160 פרוטות לכל שם ולכל פדיון
השמות יתקבלו לפדיון ערב ראש השנה עד כ"ח אלול ולפדיון ערב יום הכיפורים עד ח' תשרי בלילה